

Мазурок П.П. д.е.н., професор кафедри економіки та підприємництва Криворізького економічного інституту ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

**РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ
КОЖУХОВОЇ Т.В. «ФОРМУВАННЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ГЛОБАЛЬНОЇ СИСТЕМИ
ФІНАНСУВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ»**

У 2015 р. підсумковий документ саміту Організації Об'єднаних Націй «Перетворення нашого світу: порядок денний у сфері сталого розвитку на період до 2030 року» визначив новий план дій для людей, планети і процвітання, що буде здійснюватися усіма країнами та зацікавленими сторонами у спільному партнерстві. Сімнадцять оголошених цілей у сфері сталого розвитку мають комплексний і неподільний характер та забезпечують збалансованість усіх трьох компонентів сталого розвитку: економічного, соціального та екологічного. Масштаби нового порядку денного потребують активізації глобального партнерства для забезпечення його здійснення. Важливе значення в рамках цього партнерства має ефективна організація процесу мобілізації, акумуляції, організації раціонального розподілу і використання фінансових ресурсів на цілі сталого розвитку.

Рецензована монографія присвячена аналізу формування та трансформації глобальної системи фінансування сталого розвитку. Авторський підхід при розгляді даної проблеми з використанням загальнонаукових і спеціальних методів наукового пізнання дозволив дослідити процеси фінансування сталого розвитку на національному, міжнародному та світовому рівнях.

Логіка побудови роботи не викликає заперечень. Основний зміст монографії складається з п'яти розділів. У розділі 1 «Глобальна система фінансування сталого розвитку: сутність, складові, механізм функціонування» автор ретельно досліджує еволюцію ідей щодо взаємодії людини та природи, визначає етапи формування та еволюції концепції сталого розвитку, досліджує сутність поняття «сталий розвиток», теоретичні аспекти фінансування сталого розвитку. Заслужують на увагу уточнений структурно-категоріальний апарат фінансування сталого розвитку, механізм функціонування глобальної системи фінансування сталого розвитку, сформульовані базові принципи фінансування сталого розвитку.

У розділі 2 «Глобальні виміри та інституціональне забезпечення реалізації програм сталого розвитку» автором досліджено та визначено етапи еволюції інституціонально-правового забезпечення ООН у сфері фінансування сталого розвитку, систематизовано чинники, що підвищують ефективність зовнішньої допомоги залежно від суб'єктів впливу. Одним із вагомих результатів дослідження можна вважати ідентифікацію характеру діяльності установ ООН у сфері фінансування сталого розвитку, здійснену на основі аналізу цілей та політики у сфері фінансування сталого розвитку, механізму формування та розподілу фінансових ресурсів; динаміки бюджету; обсягів фінансування програм сталого розвитку.

У розділі 3 «Сучасні тренди фінансування сталого розвитку державами світу» автором проведено аналіз політик країн, що розвиваються, у сфері досягнення Цілей розвитку тисячоліття, національного та міжнародного фінансування базових секторів сталого розвитку. Доведено необхідність підвищення ефективності мобілізації та використання фінансових ресурсів на цілі сталого розвитку в країнах, що розвиваються.

У розділі 4 «Національні політики фінансування програм сталого розвитку високорозвинених країн» автор логічно переходить до розгляду питань, пов'язаних з фінансуванням сталого розвитку високорозвиненими країнами світу. Проаналізовано та визначено проблеми виконання Цілей розвитку тисячоліття, національної державної

підтримки базових секторів сталого розвитку, надання зовнішньої допомоги на цілі сталого розвитку США, Японією та країнами ЄС. На вирішення визначених проблем спрямовані пропозиції автора щодо підвищення ефективності залучення та розподілу фінансових ресурсів на цілі сталого розвитку.

У розділі 5 «Фінансування сталого розвитку в Україні: стан, проблеми, тенденції» автор досліджує особливості фінансування сталого розвитку в Україні. Розглянуто результати досягнення Україною Цілей розвитку тисячоліття, проблеми нормативно-правового забезпечення сталого розвитку, тенденції та особливості національного та міжнародного державного фінансування базових секторів сталого розвитку. Це дало можливість сформулювати заходи щодо підвищення ефективності залучення і використання фінансових ресурсів на цілі сталого розвитку в Україні.

Монографія є добре ілюстрованою численними рисунками та аналітичними таблицями, що мають важливе інформативне значення. Вона представляє науковий і практичний інтерес і може бути рекомендована до публікації.

Монографія може бути корисною не тільки науковцям, але й працівникам органів державного управління, студентам вищих навчальних закладів, а також усім, кого цікавить проблематика сталого розвитку та його фінансування.